

Udstedt: x.x.2025	Ikrafttrædelsesdato: x.x.2025	Gældende: Indtil andet meddeles
----------------------	----------------------------------	------------------------------------

Retsgrundlag:
§ 9 i lov om luftfart (864/2014)

Sanktioner for overtrædelse af reglementet er fastlagt i:
§§ 175 og 178 i lov om luftfart (864/2014)

Oplysninger om ændringer:
Denne forskrift ophæver Luftfartsforskrift OPS M2-9 om svævefly, som blev udstedt af det finske agentur for transportsikkerhed den 6. juli 2011 (TRAFI/4841/03.04.00.00/2011).

Svævefly

Indholdsfortegnelse

1	SOVELTAMISALA.....	2
2	MÄÄRITELMÄT.....	2
3	TEKNISET MÄÄRÄYKSET.....	3
3.1	Liitimiä koskevat vaatimukset.....	3
3.1.1	Vaatimukset 1-paikkaisille liitimille.....	3
3.1.2	Vaatimukset 2-paikkaisille liitimille.....	3
3.2	Vaatimukset kilpailu- ja esittelytoiminnassa.....	3
3.3	Käyttörajoitukset ja huolto-ohjeet.....	3
3.4	Huolto-, korjaus- ja muutostyöt.....	4
3.5	Liitimen asiakirjat.....	4
3.6	Muun kuin jaloilta lähtevän liitimen luettelointi ja merkintä.....	4
3.7	Suomessa valmistetun liitimen merkinnät ja valmistuskirjanpito.....	5
4	TOIMINNALLISET MÄÄRÄYKSET.....	5
4.1	Varustevaatimukset.....	5
4.2	Lennon valmistelu ja suorittaminen.....	5
4.3	Muut toiminnalliset vaatimukset.....	6
5	OHJAAJALTA EDELLYTETTYÄ IKÄÄ, TIETOA, TAITOA JA KOKEMUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET.....	6
5.1	Ikää koskevat vaatimukset.....	6
5.2	Tietoa koskevat vaatimukset.....	6
5.3	Taito ja kokemus, jota edellytetään itsenäiseen lentämiseen.....	6
5.4	Kokemus, jota edellytetään matkustajan kuljettamiseen.....	7
5.5	Kokemus, jota edellytetään kaupalliseen lentotoimintaan liitimellä.....	7
5.6	Tiedollisten ja taidollisten vaatimusten todentaminen.....	7
6	KOULUTUS.....	8
7	ONNETTOMUUKSISTA JA VAARATILANTEISTA ILMOITTAMINEN.....	9
8	POIKKEUKSET.....	9
9	SIIRTYMÄMÄÄRÄYKSET.....	9

1 ANVENDELSESOMRÅDE

Denne forskrift finder anvendelse på svævefly, der er defineret i stk. 2, og som er udelukket fra EASA-forordningens anvendelsesområde i henhold til bilag I til EASA-forordningen¹ og dermed er omfattet af den nationale lovgivnings anvendelsesområde. Denne forskrift finder ikke anvendelse på ubemandede luftfartøjer.

2 DEFINITIONER

Med henblik på denne luftfartsforskrift finder følgende definitioner anvendelse:

EFTA-land: en stat, der har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

løbestartede svævefly: et svævefly, hvis start altid kan udføres til fods. Et svævefly anses også for at være løbestartet, hvis det har hjælpehjul eller ski til at lette start, og hvis det ikke forstyrrer løbestarten. Et svævefly, der anvendes af en bevægelseshæmmet person og er udstyret med hjælpehjul eller ski til at lette start og landing, skal også fortsat betragtes som løbestartet, hvis svæveflyet, når disse dele fjernes, kan løbestartes.

træning: træning af en elev til at blive selvstændig pilot i overensstemmelse med et typespecifikt træningsprogram for svævefly eller anden træning i overensstemmelse med et træningsprogram, f.eks. træning af en elev, der allerede har fået tilladelse til at flyve selvstændigt ved hjælp af en anden svæveflytype, der har en lignende kontrolfunktion, men er strukturelt anderledes, træning i transport af passagerer og træning i nye startmetoder

uddannelsesbevis: et skriftligt bevis udstedt af en instruktør som bevis for afsluttet uddannelse i overensstemmelse med et uddannelsesprogram. Uddannelsesbeviset svarer også til et gyldigt eller udløbet pilotcertifikat, der er relevant for svæveflytypens kontroltilstand, eller et svæveflypilotcertifikat, der er udstedt i overensstemmelse med reglerne i FAI (verdensforbundet for sportsflyvning, *Fédération Aéronautique Internationale*) eller et nationalt svæveflypilotcertifikat

svævefly: luftfartøjer og udstyr som defineret i nedenstående gruppe, der ikke er omfattet af EASA-forordningens anvendelsesområde i bilag I til samme forordning.

gruppe A: tyngdepunktskontrollerede, ultralette luftfartøjer og motoriserede paraglidere, der har en stallingshastighed eller en mindste stabil flyvehastighed i landingskonfiguration, som ikke overstiger 35 knob kalibreret flyvehastighed (CAS), har højst to sæder og er under de vægtgrænser, der er omhandlet i litra e) i bilag I til EASA-forordningen

gruppe B: svævefly med en maksimal tom masse på højst 80 kg for enkeltædede eller 100 kg for tosædede luftfartøjer

gruppe C: andre bemandede luftfartøjer med en tom masse inklusive brændstof på 70 kg eller derunder

svæveflytype: svævefly, som i det væsentlige er identiske med hensyn til styring og konstruktion

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1139 af 4. juli 2018 om fælles regler for civil luftfart og oprettelse af Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005, (EF) nr. 1008/2008, (EU) nr. 996/2010, (EU) nr. 376/2014 og direktiv 2014/30/EU og 2014/53/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 552/2004 og (EF) nr. 216/2008 og Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 (EUT L 212 af 22.8.2018, s. 1-122).

luftfartøjschefen for et svævefly: luftfartøjschefen for et luftfartøj som omhandlet i § 52 i lov om luftfart

pilot: den person, der faktisk kontrollerer svæveflyet, selv om vedkommende ikke er luftfartøjschefen

tom masse: svæveflyets tomme masse, når det er udstyret med det faste udstyr, der kræves til flyvning.

I denne forskrift anses flyvningen for at påbegyndes, når svæveflyet begynder at bevæge sig med henblik på flyvning, og for at afsluttes, når svæveflyet er standset fuldstændigt efter landing.

3 TEKNISKE FORSKRIFTER

3.1 Krav til svævefly

3.1.1 Krav til enkeltsædede svævefly

3.1.1.1 Et svævefly, der er godkendt til brug inden for luftfart af en anden EU-medlemsstat eller et EFTA-land, kan anvendes i Finland. For svævefly med en tom masse på under 120 kg er vingegodkendelse dog tilstrækkelig.

3.1.1.2 Hvis svæveflyet er fremstillet i Finland, skal det opfylde de tekniske krav til svævefly fra en EU-medlemsstat eller et EFTA-land. Det finske transport- og kommunikationsagentur skal udstede et certifikat for overholdelse af disse krav.

3.1.1.3 Efter ansøgning kan det finske transport- og kommunikationsagentur også godkende anvendelsen af andre tekniske krav end dem, der gælder i EU-medlemsstaterne og EFTA-landene.

3.1.2 Krav til tosædede svævefly

3.1.2.1 Et svævefly, der anvendes i Finland og fremstilles andetsteds, skal de tekniske krav, der er godkendt af en anden EU-medlemsstat eller et EFTA-land eller en kompetent organisation, der opererer på dets område, og skal have en typegodkendelse eller tilsvarende godkendelse. For svævefly med en tom masse på under 120 kg er vingegodkendelse dog tilstrækkelig.

3.1.2.2 Hvis svæveflyet er fremstillet i Finland, skal det opfylde de tekniske krav til svævefly fra en EU-medlemsstat eller et EFTA-land. Det finske transport- og kommunikationsagentur skal udstede et certifikat for overholdelse af disse krav.

3.1.2.3 Efter ansøgning kan det finske transport- og kommunikationsagentur også godkende anvendelsen af andre tekniske krav end dem, der gælder i EU-medlemsstaterne og EFTA-landene.

3.2 Krav til konkurrencer og demonstrationer

Ud over bestemmelserne i afsnit 3.1 kan et udenlandsk ejet svævefly anvendes i konkurrencer, demonstrationer eller andre lignende luftfartsaktiviteter, der finder sted i Finland, hvis det er i overensstemmelse med reglerne for svævefly i svæveflyverens hjemland. Et sådant svævefly må ikke opholde sig på finsk område i mere end to måneder i løbet af en sammenhængende periode på 12 måneder.

3.3 Begrænsninger for brugs- og vedligeholdelsesinstruktioner

Svæveflyet skal være forsynet med en manual, der angiver eventuelle begrænsninger i anvendelsen af svæveflyet, samt instruktioner om vedligeholdelse. Denne manual er

ikke påkrævet for et svævefly, der er selvbygget eller selvmodificeret af den person, der betjener det, så længe svæveflyet ikke anvendes til træningsformål.

3.4 Vedligeholdelses-, reparations- og ændringsarbejde

Vedligeholdelse, reparation og ændring af svæveflyet skal udføres i overensstemmelse med de anvisninger, der er givet af fabrikanten eller almindeligt anvendt på stedet. Den person, der udfører arbejdet, skal have tilstrækkelig uddannelse, erfaring, instruktioner, lokaler og udstyr til aktiviteten.

3.4.2 Ejeren eller operatøren af svæveflyet skal udføre eller lade udføre enhver form for vedligeholdelse, inspektioner og ændringer, der er foreskrevet af fabrikanten, samt de foranstaltninger, der er nødvendige for udstyrets luftdygtighed.

3.5 Svæveflyets dokumentation

Uanset § 61 i loven om luftfart skal et svævefly, der anvendes til luftfart, være i besiddelse af følgende gyldige dokumenter:

- a) den manual, der er omhandlet i afsnit 3.3.
- b) forsikringscertifikater i henhold til² forordningen om luftfartsforsikring og §§ 138 og 139 i loven om luftfart, hvis det er påkrævet for den pågældende luftfartsaktivitet
- c) en radiolicens, hvis svæveflyet er udstyret med en godkendt radiosender
- d) en beslutning om at katalogisere svæveflyet, hvis det pågældende svævefly skal katalogiseres.

Dokumenterne behøver ikke at være om bord under en flyvning, men de skal efter anmodning forelægges til inspektion af det finske transport- og kommunikationsagentur.

3.6 Katalogisering og registrering af svævefly, der ikke løbestartes

3.6.1 Med henblik på myndighedskontrol skal svævefly, der ikke løbestartes, have en identifikator. Den udstedes af det finske transport- og kommunikationsagentur. Det finske transport- og kommunikationsagentur fører en liste over svæveflyidentifikatorerne med angivelse af typen af hvert svævefly og den part, der har ansøgt om identifikatoren.

3.6.2 Enkeltædede, løbestartede paraglidere med en tom masse på højst 80 kg er undtaget fra katalogiseringskravet.

3.6.3 Hvis svæveflyet endnu ikke er godkendt, og testflyvninger skal udføres for at opnå godkendelse, skal en ansøgning om en midlertidig katalogisering af svæveflyet til testflyvninger i højst tre år ad gangen indgives til det finske transport- og kommunikationsagentur.

3.6.4 Identifikatoren består af bogstavet "A", "B" eller "C", der identificerer svæveflygruppen, efterfulgt af et løbenummer. Hvis der kræves en national identifikationskode for at angive svæveflyets nationalitet (f.eks. i et radioopkald, en radiolicens osv.), anvendes den finske nationale identifikationskode OH før den katalogiserede identifikator i radiotelefonter og i de krævede dokumenter. Den nationale identifikationskode må ikke være angivet på svæveflyet eller i svæveflykataloget.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 785/2004 af 21. april 2004 om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 1).

3.6.5 For at opnå en identifikator for svæveflyet skal følgende indsendes til det finske transport- og kommunikationsagentur:

- a) en kopi af typegodkendelsen eller tilsvarende godkendelse, hvis det er nødvendigt, sammen med de tilhørende tekniske data
- b) en vejningsattest, hvis det kræves i henhold til afsnit 3.6.9 eller 3.6.10.

3.6.6 Svæveflyets identifikator skal være på undersiden af venstre vinge. Identifikatoren på vingens underside skal være mindst 30 cm høj, og den øverste kant af markeringen skal vende mod vingens forkant.

3.6.7 For svævefly, hvor det ikke er muligt at mærke vingens underside, skal mærkningen foretages på bunden af flyskroget. Identifikatorerne skal placeres på bunden af flyskroget, således at afstanden fra siderne af flyskroget er så lige som muligt, og bogstaverne og tallene læses fra forende til bagende.

3.6.8 Hvis de foreskrevne mærkninger ikke kan anbringes på et luftfartøjs overflader på grund af disse overfladers størrelse, kan mærkningerne reduceres i størrelse, men skal stadig være så store som praktisk muligt.

3.6.9 Hvis typegodkendelsen eller en anden godkendelse af et gruppe B-svævefly ikke indeholder oplysninger om tom masse, skal der fremlægges et certifikat udstedt af en indehaver af vejningsrettigheder for luftfartøjer.

3.6.10 Hvis godkendelsen af et gruppe C-svævefly ikke indeholder oplysninger om den tomme masse med brændstof, skal der fremlægges et certifikat udstedt af en indehaver af vejningsrettigheder for luftfartøjer.

3.7 Mærknings- og fremstillingsfortegnelser for svævefly, der er fremstillet i Finland

Når et svævefly eller dets komponentdel fremstilles i Finland, skal fabrikanten mærke det med et serienummer, fabrikantens identifikator og fremstillingsåret. Fabrikanten skal føre en fortegnelse over fremstillingen, hvori de anvendte udformninger, fremstillingsdatoen og fabrikanten skal angives.

4 OPERATIONELLE BESTEMMELSER

4.1 Krav til udstyr

4.1.1 Hvis flyvningen skal foretages i en højde på mere end 150 m over jord- eller vandoverfladen, skal svæveflyvet være udstyret med en højdemåler.

4.1.2 Løbestartede svævefly i gruppe B skal være udstyret med en nødfaldskærm ved flyvninger over 50 m i højden fra jord- eller vandoverfladen. Hvis et gruppe A- eller gruppe B-svævefly anvendes til erhvervsmæssig passagertransport, skal den være udstyret med en nødfaldskærm, der bærer hele svæveflyet.

4.1.3 Ved flyvning med et svævefly skal piloten og passageren bære strukturelt passende styrthjelme, hvis svæveflyet ikke har en beskyttet kabine med sikkerhedsseler.

4.2 Forberedelse til og afslutning af flyvning

4.2.1 Uanset § 57, stk. 1, 2 og 3, i loven om luftfart:

- a) ved betjening af et svævefly skal piloten overholde de instruktioner og begrænsninger, der er angivet i svæveflyvets vejledning

at: b) luftfartøjschefen må ikke påbegynde en flyvning, før vedkommende har sikret sig,

- i. svæveflyet er blevet inspiceret og serviceret i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger
- ii. den planlagte flyvning kan gennemføres sikkert under hensyntagen til ydeevnekarakteristika, fremherskende vejrforhold og andre relevante faktorer
- iii. svæveflyet og dets passagerer har det påkrævede og nødvendige udstyr.

4.2.2 Det er kun tilladt at foretage flyvninger om dagen i overensstemmelse med visueflyvereglerne (VFR).

4.3 Andre operationelt krav

4.3.1 for svæveflyvninger, der udføres på eller i nærheden af flyvepladser, jf. § 2, stk. 25, i loven om luftfart, skal der indhentes tilladelse fra flyvepladschefen eller dennes repræsentant. Hvis luftfartsaktivitetens karakter eller omfang ændres i forhold til den oprindelige tilladelse, skal der være særskilt aftale om aktiviteten, inden den påbegyndes.

Piloten skal gøre sig bekendt med de operationelle begrænsninger og vedligeholdelsesinstruktionerne for hver ny svæveflyvetype.

4.3.3 En person, der er om bord på et svævefly, der anvendes til prøveflyvninger, men ikke som pilot, skal have en opgave om bord og et gyldigt eller udløbet pilotcertifikat eller træningsbevis som svæveflypilot.

5 KRAV VEDRØRENDE PILOTENS ALDER, VIDEN, FÆRDIGHEDER OG ERFARING

5.1 Alderskrav

Svæveflyets luftfartøjschef skal være mindst 15 år gammel. Hvis vedkommende er under 18 år, skal personen have skriftlig tilladelse fra deres forælder eller værge til at flyve svæveflyet.

Piloten af et svævefly, der transporterer en passager, skal være mindst 18 år gammel.

5.2 Videnskrav

Svæveflyets pilot skal gøre sig bekendt med de relevante bestemmelser og forskrifter, herunder luftreglerne.

5.3 Færdigheder og erfaring, der kræves til selvstændig flyvning

5.3.1 For at opnå tilladelse til at flyve tyngdepunktskontrollerede, ultralette luftfartøjer i gruppe A selvstændigt skal en pilot have fuldført mindst 60 flyvninger i et tyngdekraftskontrolleret ultralet luftfartøj i gruppe A, hvoraf mindst 30 flyvninger var med en instruktør og mindst fem flyvninger var alene under tilsyn af en instruktør.

5.3.2 For at opnå tilladelse til at flyve en motoriseret paraglider i gruppe A selvstændigt skal piloten have gennemført mindst 40 flyvninger i en motoriseret paraglider i gruppe A, hvoraf mindst 30 flyvninger var med en instruktør og mindst fem flyvninger var alene under tilsyn af en instruktør.

5.3.3 For at en pilot, der opfylder forudsætningerne for selvstændig flyvning i et gruppe B- eller gruppe C-svævefly med en lignende kontrolfunktion, kan opnå tilladelse til at flyve et/en tyngdepunktskontrolleret, ultralet luftfartøj eller paraglider i gruppe A, skal denne gennemføre mindst 20 flyvninger i et/en ultralet luftfartøj eller paraglider i gruppe A med en lignende kontrolfunktion under træningen.

For at opnå tilladelse til selvstændigt at flyve et gruppe B- eller gruppe C-svævefly skal piloten have gennemført mindst 40 flyvninger i et gruppe B- eller gruppe C-svævefly under træningen. For at en pilot, der opfylder forudsætningerne for selvstændig flyvning i et gruppe A-svævefly med en lignende kontrolfunktion, kan opnå tilladelse til at flyve et gruppe B- eller gruppe C-svævefly selvstændigt, skal denne gennemføre mindst 20 flyvninger i et gruppe B- eller gruppe C-svævefly med en lignende kontrolfunktion.

5.3.5 Instruktøren skal tilføje en bekræftelse i elevens logbog for den træning, vedkommende har givet.

5.3.6 Et svæveflys startmetoder er:

- a) start ved hjælp af tyngdekraften
- b) bugsering med bil, spil eller tilsvarende
- c) flyslæb, eller
- d) start med svæveflyets egen motoreffekt.

Med undtagelse af en start ved hjælp af tyngdekraften kræver hver startmetode syv starttræningsforløb med fokus på den pågældende metode. Hvis piloten opfylder forudsætningerne for selvstændig flyvning med et gruppe A-svævefly, kræves der ikke træning i start ved hjælp af svæveflyets egen motoreffekt, når svæveflyet tilhører gruppe B eller C.

5.3.7 Hvis den studerende ikke får godskrevet tidligere flyveerfaring med svævefly, skal træningen fordeles over mindst syv flyvedage.

5.3.8 Et gruppe B- eller gruppe C-svævefly, der er aerodynamisk styrbar på tre akser, kan flyves af indehaveren af et gyldigt eller udløbet pilotcertifikat for et svævefly, motoriseret svævefly eller ultralet luftfartøj eller indehaveren af en luftfartøjsklasserettighed inden for dennes startmetoderettigheder.

5.3.9 En person, der er indehaver af et gyldigt eller udløbet pilotcertifikat eller et træningsbevis til svævepiloter, kan også flyve andre svævefly i gruppe C end dem, der er omhandlet i afsnit 5.3.8.

5.3.10 For soloflyvninger er piloten af løbestartet og ikke-motoriseret svævefly ikke forpligtet til at gennemgå træning, hvis starten udføres uden ekstern assistance, og flyvningen flyves:

- a) i en højde på mindre end 150 m over jord- eller vandoverfladen
- b) mere end 10 km fra en lufthavn, flyveplads eller en mindre flyveplads som omhandlet i §§ 2 og 75 i loven om luftfart
- c) i luftrum i klasse G.

5.4 Erfaring, der kræves for at transportere en passager

Piloten skal have mindst 35 timers flyveerfaring i alt med den pågældende svæveflyvegruppe og kontrolfunktion, hvoraf mindst 15 timer skal være soloflyvning.

5.4.2 Piloten skal have fløjet mindst fem svæveflyvninger med en instruktør.

5.4.3 Piloten skal have nylig flyveerfaring fra mindst 10 flyvninger med den relevante kontrolfunktion inden for de foregående seks måneder.

5.5 Erfaring, der kræves til kommerciel svæveflyvning

5.5.1. Piloten skal have en samlet flyveerfaring på mindst 100 timer eller 200 flystart med den relevante svæveflygruppe og kontrolfunktion.

Hvis et svævefly anvendes i kommerciel luftfart til at befordre en passager, skal kravene i afsnit 5.4 også være opfyldt.

5.5.3 Piloten skal have nylig flyveerfaring som luftfartøjschef fra mindst 10 flyvninger med den relevante kontrolfunktion inden for de foregående seks måneder.

5.6 Verifikation af krav til viden og færdigheder

Med henblik på at kontrollere deres træning skal en pilot beholde alle de træningsbevis, denne modtager.

5.6.2 For at dokumentere deres flyveerfaring skal piloten føre en personlig logbog, der som minimum angiver følgende: dato, antal flyvninger og deres varighed, afgangssted, svæveflytype, startmetode, flyvningens formål, svæveflyidentifikator eller -type og, om nødvendigt, bekræftelser fra en instruktør.

5.6.3 Piloten skal medbringe et identitetsdokument om bord på flyet og efter anmodning forelægge det for det finske transport- og kommunikationsagentur. Træningsbeviser og logbogen behøver ikke at være om bord under en flyvning, men de skal efter anmodning forevises til inspektion af det finske transport- og kommunikationsagentur.

6 TRÆNING

6.1 Træning med et svævefly kræver ikke en træningslicens udstedt af det finske transport- og kommunikationsagentur som omhandlet i § 135 i lov om transporttjenester.

6.2 Med henblik på tilsyn skal der indgives en træningsmeddelelse til det finske transport- og kommunikationsagentur senest 14 dage før påbegyndelse eller ændring af aktiviteten. Træningsmeddelelsen skal som minimum indeholde følgende:

- a) navn, hjemsted og adresse på træningsorganisationen eller den individuelle underviser
- b) den eller de personer, der udbyder træningen, deres adresse og kompetenceoplysninger samt deres skriftlige samtykke til deres opgave
- c) det eller de steder, hvor uddannelsen hovedsagelig vil finde sted
- d) det flyveudstyr, der anvendes under træningen (svæveflygruppe, kontrolfunktion, svæveflytype)
- e) de træningsprogrammer, der skal anvendes, og som skal specificere indholdet af teoretiske lektioner og flyvetræning i detaljer for hver lektion og flyvning samt kravene til viden, færdigheder og erfaring med henblik på en vellykket gennemførelse af træningen
- f) en beskrivelse af, hvordan forsikringsdækningen for træningen er arrangeret.

6.3. Den person, der er ansvarlig for træningen, udsteder et træningsbevis til svæveflypiloten, når træningen er gennemført med tilfredsstillende resultat. Træningsbeviset udstedes for al træning, der tilbydes, og skal indeholde følgende oplysninger:

- a) navnet på den organisation eller individuelle underviser, der har udstedt træningsmeddelelsen
- b) elevens navn og fødselsdato
- c) det anvendte træningsprogram
- d) træningens start- og sluttidspunkter

e) underskrift og navn på den person, der har forestået træningen, samt dato.

Med henblik på tilsyn skal den person, der har forestået træningen, indsende en kopi af træningsbeviset til det finske transport- og kommunikationsagentur senest 30 dage efter bevisets udstedelse.

6.4 Flyvetræning med et enkeltædet svævefly kan gives af en person, der er mindst 18 år gammel, har fået tilladelse til at flyve svæveflyvegruppen og den kontrolfunktion, der anvendes under træningen, selvstændigt i mere end to år og har mindst 50 timers flyveerfaring med svæveflyvegruppen og den kontrolfunktion, der anvendes under træningen.

6.5 Flyvetræning med et tosædet svævefly kan gives af en person, der opfylder ovenstående krav, har fået tilladelse til at befordre passagerer og har mindst 100 timers flyveerfaring som pilot med den svæveflyvegruppe, der anvendes til træningen, og den pågældende kontroltilstand, heraf mindst 70 timer som luftfartøjschef på et svævefly.

6.6 Instruktøren skal registrere den træning, vedkommende har givet, i elevens logbog. Dokumentationen skal indeholde træningens emne, det anvendte træningsprogram, datoen og instruktørens navn.

7 RAPPORTERING AF ULYKKER OG FARLIGE SITUATIONER

Ulykker og alvorlige begivenheder, der indtræffer inden for svæveflyvning, skal indberettes i overensstemmelse med EU's forordning om begivenheder³ og GEN T1-4-luftfartsretningslinjerne.

8 UNDTAGELSER

Det finske transport- og kommunikationsagentur kan efter ansøgning indrømme undtagelser fra kravene i denne forskrift, hvis agenturet finder, at undtagelserne er begrundet, og at det sikkerhedsniveau, der svarer til forskriftens formål, nås ved hjælp af den af ansøgeren foreslåede metode.

9 OVERGANGSBESTEMMELSER

De krav, der er omhandlet i afsnit 3.6.6-3.6.8 vedrørende mærkning af et svæveflys identifikator, skal være opfyldt fra xx.x.2025/6 og fremefter [3 måneder efter datoen for forskriftens ikrafttræden].

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 af 3. april 2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2007 (EUT L 122 af 24.4.2014, s. 18).